ముద్దా సురేష్

(పదవ భాగము)

విచిత్రంగా మెలికలు తిరుగుతున్న ఆ ఆకారం సైజు తెల్సుకోవడం అసాధ్యంగా భావించాడు రాణా.

దాన్ని ముందు, వెనుకా, అటూ, ఇటూ, పొరలు పొరలుగా దట్టంగా కదులుతున్న పొగవల్ల స్పష్టంగా చూడలేక పోతున్నాడు రాణా.

కాని అతనికి కనబడ్డ దృశ్యం, విచిత్రంగా, భయాందోళనలు రేకెత్తించేదిగా ఉంది....

స్థాణువులా నిలబడి చూస్తున్న రాణా అతి కష్టం మీద దృష్టి మరల్చుకొని, తన ప్రక్కగా ఉన్న యంత్రం వద్ద మోకాళ్ళమీద వంగి కూర్చున్నాడు.

ఆక్సిజన్ మాస్క్ జ్ఞాపకంవచ్చి చటుక్కున దాన్ని తగిలించుకున్నాడు, స్మోగ్ మాస్క్ వేరుచేసి.

ఆక్సిజన్‌ని నాలుగైదుసార్లు బలంగా పీల్చిన తర్వాత మస్తిష్కం తేలిక పడినట్లయింది రాణాకి. విష మేఘానికి మత్తుకల్గించే లక్షణం ఉందా అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

వాక్యూమ్ కంటైనర్ కి ఉన్న లోహపు గొట్టాలు వేరు చేసి, కలగలుపుతూ స్క్రూ బిగించసాగాడు, తను చేయబోయే పనికి ఒకవంక భీతిల్లుతూ....

మెరిసే ఆ ముద్దలాంటి పదార్థాన్ని తాను సమీపించ గలడా? అన్న అనుమానం యింకా అతన్ని వేధిస్తోంది.

కాని సైంటిస్టు విశ్వామిత్ర ప్రమాదకరమైన మార్పులు చేసి సృష్టించిన మైక్రోప్లాస్మా అది!

కొద్ది సేపట్లో నిజం బైట పడుతుంది.

అకస్మాత్తుగా ఏవో ఆకారాలు కదుల్తూ వస్తున్నట్లు కనుసన్నల్లోంచి గ్రహించి, బిక్కచచ్చిపోయాడు రాణా.

పైకిలేచాడు గాభరాగా, చేతిలోని లోహపు గొట్టంతో. ఆకారాల్లో వొకటి దగ్గరగా వచ్చింది.

ఆ ఆకారం మనిషి ఆకారమని గ్రహించి, బరువుగా నిట్టూర్పు వదిలాడు రాణా.

తలకు ఏదో పురాతనమైన గాస్ మాస్క్ వుంది. ఆ వ్యక్తి చేతిలో లావుగా పొడువుగా ఉన్న కొవ్వొత్తి వెలుగుతోంది....

"ఎవరు నువ్వు? ఇక్కడేం చేస్తున్నావు?"

రాణా అడిగాడు సందిగ్ధంగా, సంభాషణకు వీలుగా ఆక్సిజన్ మాస్క్ తొలగిస్తూ.

జవాబు లేదు....

ఆ వ్యక్తి రెండడుగులు ముందుకు వేశాడు....

"విషమేఘం చాలా డేంజరస్! మిగతావాళ్ళతో ఎందుకు వెళ్ళిపోలేదు?"

జవాబు లేదు.

అకస్మాత్తుగా ఆగంతకుడి చేతిలో కొవ్వొత్తి పైకి లేచింది, రాణా ముఖాన్ని కాల్చడానికి సన్నద్ధమౌతూ.

రాణా ఆలస్యం చేయలేదు.

చేతిలోని లోహపు గొట్టంతో అతని కడుపులో బలంగా పొడిచాడు.

ఆ వ్యక్తి తల వంచి, కడుపు పట్టుకున్నాడు బాధగా.

అంతే! లోహపుగొట్టం ఈసారి అతని మెడమీద బలంగా విరుచుకుపడింది.

ఆ వ్యక్తి కుప్పలా కూలిపోయాడు, కిక్కురుమనకుండా.

గొట్టాన్ని మళ్ళీ పైకెత్తాడు రాణా, మిగతా యిద్దరి కోసం రెడీ అవుతూ—

వాళ్ళు అప్పటికే మాయమయ్యారు.

రాణా అటూ ఇటూ చూసాడు, ప్రమాదంకోసం పొంచి చూస్తూ.

అతని కాళ్ళదగ్గర ఆకారం బలహీనంగా మూల్గు తోంది. పొగమంచు నుండి రక్షణ లభిస్తుందని అతను గాస్ మాస్క్ ధరించి వుండాలి—ఆ అవకాశాన్ని విని యోగించుకొని నిర్మానుష్యమైన టౌన్‌లో విలువైన వస్తువులు దొంగిలించడాన్కి బయలుదేరి వుంటాడు.

కాని ఆగంతకుడు, మిగతా వ్యక్తులు ఈ పురాతన భవనంలో ఏమి చేస్తున్నారు??

తననెందుకు ఎటాక్ చేసాడితను?

వ్యాధి అప్పుడే వారికి సోకిందా?

లేక వారి స్వేచ్ఛకు తాను ఆటంకమని భావించి ఎదురు దెబ్బ తీయడాన్కి ప్రయత్నించారా?

కాళ్ళదగ్గర మూల్గుతున్న ఆగంతకుడి మాస్క్ చటుక్కున తొలగించాడు రాణా.

అంతే?

స్థాణువులా నిలబడిపోయాడు రాణా.

అతని కళ్ళు తళతళా మెరుస్తున్నాయి—విచిత్రంగా.

ఆ మెరుపు లూసీ చూపుల్లాగే—

సందేహంలేదు!

అతనిలో ఉన్మాదం ప్రవేశించింది!

దీస్ ఆర్ ల్యూనటిక్స్!!

వెనక అడుగుల చప్పుడు విని, గిరుక్కున వెనుదిరిగాడు రాణా.

అప్పటికే ఆలస్యమైంది.

అతని గడ్డంపై ఎవరిదో పిడికిలి వజ్రాఘాతంలా తగిలింది.

రాణా వెనక్కి తూలిపడ్డాడు, లోహపుగొట్టం చేతి

లోంచి జారిపోతుండగా....

ఓ ఆకారం అతని మీదకు వంగి నిలబడి పిచ్చివాడిలా నవ్వసాగింది.

ఒళ్ళు గగుర్పొడిచే ఉన్మాది వికటాట్టహాసం! మూడో వ్యక్తి పొగమంచులోంచి ప్రత్యక్షమై, తన సహచరుడి ప్రక్కనచేరి, విజయగర్వంతో నవ్వడం ప్రారంభించాడు. అకస్మాత్తుగా వారిద్దరూ ముందుకువంగి, రాణా చేతులు, కాళ్ళు, పట్టుకుని, ఆ రాతి నేలమీద 'వెలుగు' వైపు ఈడ్చుకుంటూ వెళ్ళసాగారు.

రాణా కాళ్లు చేతులూ గింజుకోసాగాడు కేకలువేస్తూ. అతని విఫలప్రయత్నం చూసి, మరింత గట్టిగా నవ్వసాగారా పిచ్చివాళ్ళు.

ఉన్మాదులు ఈడ్చుకుంటూ వెళ్తున్న రాణా శరీరానికి యింతకుముందు దెబ్బలుతిని పడివున్న మొదటి వ్యక్తి శరీరం అడ్డం వచ్చింది.

తమ గమనానికి అడ్డురావడంతో ఉన్మాదులు రెచ్చిపోయి విచిత్రంగా అరుస్తూ, రాణా శరీరాన్ని వదిలేసి-యిద్దరినీ కలిపి కాళ్ళతో తన్నసాగారు.

మూల్గుతున్న మొదటి వ్యక్తి తమ సహచరుడన్న జ్ఞానం వారికిలేదు.... రెండోవ్యక్తి అతన్ని-జుట్టు చేత్తో పట్టుకుని నేలకు బాదుతున్నాడు....

రాణా చటుక్కున ట్రాలీ మెటల్ గొట్టం అందుకుని ఫెడీలుమని మూడోవ్యక్తి మెడమీద చరిచాడు.

అతని మెడ అందుకుని గట్టిగా నొక్కుతూ దూరంగా విసిరికొట్టాడు.

హఠాత్తుగా, రాణా మెడచుట్టూ రెండోవ్యక్తి ఉక్కుహస్తాలు బిగుసుకున్నాయ్.

క్షణాల్లో రాణా కళ్ళు మసకలు కమ్మాయ్....

ముఖం ఉబ్బి—ఊపిరి స్తంభిస్తోంది—

రక్తనాళాలు పగుల్తాయేమోనని భీతిల్లిపోయాడు రాణా. మెల్లగా మోకాలు మడిచి, వెనకవున్న వ్యక్తి పొత్తికడుపులో బలంగా కుమ్మాడు.

ఆ వ్యక్తి గింగుర్లు తిరుగుతూ వెనక్కి తూలిపడ్డాడు.

రాణా వూపిరి పీల్చుకోడానికి సమయం దొరికింది.

మొదటివ్యక్తి లేచినిలబడి ఆ యిద్దరి వైపూ వేలు చూపిస్తూ పకపక నవ్వసాగాడు.

ఇక ఆ వాతావరణాన్ని యెంతమాత్రం భరించలేక పోయాడు రాణా.

తూలుకుంటూ, ఆ భవనంలోంచి బైటికి పరిగెత్తసాగాడు....

వెనకాల అడుగుల చప్పుడు....

ఎదురుగా దట్టమైన పొగలో ఏమీ కనబడ్డంలేదు. తాను పచ్చిక మైదానంలో పరిగెడుతున్నట్లు గ్రహించాడు రాణా........

ప్రస్తుతం ఆ పిచ్చివాళ్ళ బారినుండి ప్రాణాలు రక్షించుకోవడమే రాణా ఉద్దేశం.

పీడకలలా అల్లుకున్న ఆ విషమేఘం దృశ్యంనుండి బైటపడ్డమే ప్రస్తుతం రాణా వుద్దేశం.

తిరిగి బయట ప్రపంచంలోని మామూలు మనుషులను కల్సుకోవడం కోసం అతని ప్రస్తుత తాపత్రయం....

నరకంలోంచి పారిపోతున్నట్లు ఫీలౌతున్నాడు రాణా.

అతను పూర్తిగా తన బాధ్యత మర్చిపోయాడిప్పుడు.

బ్రతికి బైటపడాలన్న ఆరాటమే యిప్పుడు అతన్ని నడిపించే శక్తి....

బాణంలా దూసుకుపోతూ, పొగమంచులో చెమటలు కక్కుకుంటూ పరిగెడుతున్న రాణా, బురద నేలమీద కాలు జారి....రివ్వున ముందుకు జారాడు మరింత వేగంగా. బాలన్స్ నిలదొక్కుకునే ప్రయత్నం విఫలమై ఓ వృక్షాన్ని గుద్దుకున్నాడు రాణా.

ఠప్పున అతని తల గుద్దుకుంది వృక్షాన్ని.

మోకాళ్ళు పట్టుతప్పి, జారిపోయి స్పృహకోల్పోతూ నేలమీద బోర్లా సాగిలబడ్డాడు రాణా.

* * *

మరాఠా దుర్గం మైదానంలో ఒక పిచ్చివాడు, గొయ్యితవ్వి తనను సజీవసమాధి చేస్తుండగా రక్షించబడ్డాడు రాణా సెర్చింగ్ పార్టీ చే. అనుకోకుండా వీచిన పెనుగాలులవల్ల, వర్షంవల్ల, విషమేఘం తేలుకుంటూ ఆ పట్టణాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోయింది....

హెలికాప్టర్లు మరాఠాదుర్గం చుట్టూ చక్కర్లు కొట్టసాగాయి రాణా ఆచూకీ కోసం....

దుర్గం వెనుక భాగంలోని తోటలో ఎవరో వ్యక్తి గొయ్యితవ్వుతుండగా కన్పించింది ఓ హెలికాప్టర్లోని సెర్చింగ్ పార్టీకి.

కానీ హెలికాప్టర్ క్రిందికి దిగి, ఆ వ్యక్తిమీద ఎగురుతున్నప్పుడు కానీ అర్థంకాలేదు పైలట్ ఆ వ్యక్తి చేసేది గొయ్యి తవ్వడంకాదనీ, గొయ్యి కప్పెడుతున్నాడనీ.

క్రూ మెంబర్ గాభరాగా పైలట్ భుజాన్ని తట్టాడు.

"గెట్ డౌన్ దేర్!....క్విక్లీ!" పొలికేక పెట్టాడతను యింజన్ హోరులో వినబడేలా "ఆ గోతిలో ఎవరిదో శరీరం ఉంది....వాడు దాన్ని కప్పెడుతున్నాడు!"

ఉన్మాదిగా మారిన ఆ దొంగ హెలికాప్టర్ హోరు

వినికూడ చలించలేదు.... గాభరాపడలేదు....

నవ్వుతూ, తనపని తాను చేసుకుంటూ పోతున్నాడు, పారతో గోతిలో స్పృహకోల్పోయి ఉన్న రాణామీద యిసుకపోస్తూ.

మీద, యిసుక పడుతుండగా రాణా శరీరంలో మెల్లగా చలనం వచ్చింది.... సన్నని మూల్గుతో....

స్పృహలోకి వస్తూ, చేయి పైకెత్తాడు రాణా తల మీద బొప్పివైపు—మరింతగా మూలుగుతూ.

అంతే! ..

పారనిండా కూడుకున్న ఓ మట్టిపెళ్ళ, ఫెళ్ళున అతని ముఖంమీద పడింది.

అతని నోట్లోకీ, కళ్ళల్లోకి యిసుక విసురుగా ప్రవేశించింది.

రాణా ఊపిరందక ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యాడు.

దగ్గుతూ లేచి కూర్చోడానికి ప్రయత్నించబోయాడు కానీ తలలో విపరీతమైన బాధ అతని ప్రయత్నాన్ని విఫలంచేసింది.....

చేతులతో ముఖంమీద మట్టి తొలిగించుకున్నాడు రాణా, అయోమయావస్థలో....

యిసుక పెళ్ళలు, యింకా తనమీద పడుతున్నాయని గ్రహించాడు రాణా....కాని ఎందుకో అతనికి అర్థం కాలేదు....

"కికికిక్కికి....." కోడి కెక్కిరించినట్లు ఎవరిదో నవ్వు వినబడ్డంతో ఉలిక్కిపడ్డాడు రాణా.

అతనికి గొయ్యి అంచు కనబడింది....

బయటనుంచి ఎవరో పారతో తనమీద యిసుక పోస్తుండటం కన్పించింది....

ఏం జరుగుతుందో, ఎక్కడున్నాడో గుర్తు తెచ్చుకున్న రాణా అదిరిపోయాడు.

తను....సజీవంగా సమాధి అవుతున్నాడు!!

ప్రాణభయంతో, జారుతున్న గోతి అంచుల్ని పట్టుకుంటూ లేచి కూర్చున్నాడు రాణా!

నిరాటంకంగా సాగుతున్న పనికి, భంగం కల్గినందుకు పళ్ళు బిగించి జంతువులా అరిచాడు ఉన్మాది, పారతో రాణాను కొట్టబోతూ.

ఇరుకు గోతిలో ఉన్న తాను ఆ దెబ్బను తప్పించుకోడం దుర్లభమని వాపోతూ, అప్రయత్నంగా చేతులు అడ్డంపెట్టాడు రాణా.

కాని దెబ్బ—లాండ్ కాలేదు.

బయట ఎవరివో కేకలు వినబడ్తున్నాయి....

కళ్ళు తెరిచి, ఈసారి స్పష్టంగా చూసాడు రాణా. దీర్ఘ చతురస్రాకారంలో మబ్బులు కమ్మిన ఆకాశం మాత్రమే కనబడిందతనికి.

అప్పుడు గ్రహించాడు 'రాణా, గోతిలోనికి వర్షపు చినుకులు పడ్తున్నట్టు....

చినుకులతడి, శరీరాన్ని తాకగానే పూర్తి స్పృహలోకొచ్చాడు రాణా.

* * *

రాణా ఆందోళనగా, కారిడార్‌లో నడుస్తున్నాడు అబ్జర్వేషన్ గదివైపు.

లూసీ అందులో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నట్లు రాణాకు తెలియజేయబడింది.

మెడికల్ రీసెర్చి భవనానికి తిరిగిరాగానే, జులేఖాను కల్సుకోడానికి అవకాశం లేకపోయింది రాణాకు.

ఒకవైపు మహారాష్ట్రలోని అన్ని ఆసుపత్రులకు సూచనలిస్తూ, మరోవైపు లూసీని శ్రద్ధగా పరీక్షిస్తూ, రాత్రంతా అలిసిపోయింది జులేఖా.

ప్రస్తుతం గాఢనిద్రలో ఉంది.

మరో డాక్టర్ చెప్పాడు రాణాకి, లూసీపై రేడియోలజీ ట్రీట్‌మెంట్ సంతృప్తికరంగా ముగిసిందనీ, ఆమె ప్రస్తుతం మత్తుమందు ప్రభావంతో నిద్రిస్తోందనీ, మేలుకొన్న తర్వాతగానీ, పూర్తిగా 'ఉన్మాదం'నుండి స్వస్థత చేకూరినదీ లేనిదీ తెలియదని.

రాణాకు కూడా అనిపించింది నిద్రపోవడం ఎంతో అవసరమని—

ఉదయం అతను పొందిన భయంకరమైన అనుభవం—అతనిలో ఓపికనీ, శక్తినీ నిస్సత్తువ చేసింది.

స్పృహలోకి వస్తూండగా, తను ఓ సమాధిలో ఉన్నట్లు తెల్సుకోవడం, ఎవరో తనను కప్పెడుతున్నట్లు గ్రహించడం—ఏ మనిషికైనా ఒళ్ళు గగుర్పొడిపించే దారుణమైన అనుభవం!

తాము సజీవంగా సమాధి అవుతున్నట్లు సాధారణంగా చాలామంది పీడకలలలో చూస్తారు.

ఆ అనుభవం నిజజీవితంలో చాలా తక్కువమందికి ఎదురౌతుంది.

ఆ రోజుకి యిక తిరిగి, విషమేఘంలోకి పంపే ఉద్దేశం ఎవరికీ లేదని గ్రహించి సైనికదళం—హెలికాప్టర్ మీద తిరిగి బొంబాయి తరలించింది రాణాని.

ప్రొఫెసర్ అశ్వత్థామ, రాణాకు బాడీగార్డుగా నియమితుడైన ఇన్‌స్పెక్టర్ రైనా, అతనితోపాటు హెలికాప్టర్‌లో బొంబాయి తిరిగివచ్చారు.

మైక్రోప్లాస్మా శాంపిల్ లేకుండా, రాణా వెనుదిరిగి రావాల్సి వచ్చినందుకు ప్రొఫెసర్ అశ్వత్థామ చాలా ఆశాభంగం చెందాడు. కాని ఆయన రాణాకు కలిగిన భయంకర అనుభవం అర్థంచేసుకొని, మళ్ళీ వెంటనే ప్రయత్నం చేయమని ఒత్తిడి చేయలేదు.

విష మేఘం కూడా, యిప్పుడు ప్రయోగాలు చేయడానికి వారికి అనుకూలంగా లేదు.

వాతావరణంలో హఠాత్తుగా ఏర్పడ్డ మార్పులువల్ల— అతి వేగంగా ప్రయాణిస్తోంది....

విష మేఘం ప్రయాణించే మార్గంలోని ప్రాంతాలన్నీ సైనికదళాల సహాయంతో, మనుషులు మసలకుండా ముందుగా ఖాళీచేయబడుతున్నాయ్....

అదృష్టవశాత్తూ విష మేఘం అధిక జనాభా గల పట్ణాలవైపు ప్రయాణించడంలేదు.

గింగుర్లు తిరుగుతూ ప్రయాణిస్తున్న విష మేఘం— ముందుగా పరిగెడుతున్నాయి పోలీస్ ట్రక్కులు, మిలటరీ వాహనాలు,—ఆ దిశలోని చిన్న-చిన్న గ్రామాల్లోని జనాన్ని ఖాళీచేయించి, ట్రక్కుల్లోకి, వానుల్లోకి ఎక్కించమని ప్రమాదానికి దూరంగా రవాణా చేయిస్తూ....

ఆ వాహనాలు—సురక్షిత ప్రాంతాల్లో జనాన్ని అన్‌లోడ్ చేసి తిరిగి అతివేగంగా మరో మార్గంగుండా దూసుకువెళ్తున్నాయి....మరల మరల అదే పద్ధతిని రిపీట్ చేస్తూ....

తీవ్రమైన మనఃక్లేశాన్ని — అలసటను కలగజేసే విధానం అది.

కాని మొత్తానికి ఆ కార్యక్రమం ఉపయోగకరంగా

నిరూపణ అయింది.

దురదృష్టవశాత్తూ—ఆ పద్ధతి—నిర్విరామంగా కొన సాగించడానికి అనుకూలం కానిది.

ఆ—ఆపరేషన్ నిర్వహించే వ్యక్తులు అనుక్షణం భయపడుతున్నారు—విష మేఘం పెద్ద పట్టణాల్లో ప్రవేశిస్తుందేమోనని....

ముఖ్యంగా బొంబాయి మహా నగరంలో విష మేఘాన్ని అడుగుపెట్టనివ్వొద్దని వారంతా వాయుదేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నారు....

విష మేఘం యిప్పుడు మైలుదూరం విస్తీర్ణంలో ఉండి ఆకాశ రాక్షసిలా పయనిస్తోంది....

రోడ్లమీద అనేకచోట్ల ట్రాఫిక్ బంద్ అవుతోంది...

దాన్ని అంత దూరంలో చూసిన ప్రజలు—భీతావహులై పారిపోవడం ప్రారంభిస్తున్నారు....

ప్రధాన మంత్రి ఢిల్లీ వచ్చిన వెంటనే రాజధానిని వదిలిపెట్టారు!

యిప్పుడు ఆయన బొంబాయిలోని ఓ భూగర్భ రహస్య స్థావరంనుండి—అనేక రిలీఫ్ కార్యక్రమాలకు మార్గదర్శకత్వం వహిస్తున్నారు, వైద్య, విజ్ఞాన, సైనిక సలహాదారులతో. అవిచ్ఛిన్నకరమైన, ఈ సురక్షిత స్థావరం—నావల్ ఆపరేషన్స్ భవనాలకి దగ్గర్లో ఉంది; భూగర్భంలో.

భారతదేశంలో—ప్రఖ్యాతి వహించిన ఆ బొంబాయి మహానగరంలో—ఈ విష మేఘం రాక్షసి అడుగుపెట్టినట్లయితే, కొంతమందిని ఈ సురక్షిత భూగర్భ స్థావరానికి తరలించడానికి జాగ్రత్తలు తీసుకోబడ్డాయి.

శత్రు దేశాలు ఎప్పుడైనా అణుబాంబు ప్రయోగిస్తే

ఆ రేడియేషన్, విషవాయువు ప్రమాదాలనుండి ప్రాణం రక్షించుకోడానికి, ముందు చూపుగా, అత్యాధునికమైన సాంకేతిక రక్షణలతో, ఈ భూగర్భ నివాసం నిర్మించబడింది.

ప్రస్తుతం కనీ వినీ ఎరుగని విచిత్ర ప్రమాదం—విష మేఘం—బారినుండి రక్షణ కల్పించుకోవడాన్కి ఉపయోగించబడడాన్కి సిద్ధంగా ఉంది.

విష మేఘాన్ని, విచ్ఛేదన పర్చడాన్కి బొంబాయి నగరంలో అక్కడక్కడా మంటలు అమర్చే ప్రతిపాదన ఒకటి బయలుదేరింది.

కానీ, తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో మాత్రం, ఆ విధంగా చేయాలని, పురవీధులనిండా మంటలు ఏర్పాటుచేస్తే నగరం అగ్ని ప్రమాదానికి ఆహుతయ్యే ప్రమాదం ఉందని, సూచించింది ప్రభుత్వం.

ఉన్మాద వ్యాధిని, పరిహరించే విరుగుడు మందు తయారవుతోందనీ, తర్వాత భారీ ఎత్తున ఈ మందు ఉత్పత్తి చేయబడుతుందనీ, అయినా విష మేఘం నెమ్మదిగా ప్రభావాన్ని కోల్పోతోందనీ, పరిశుద్ధమైన గాలిలో యిది కరిగిపోయి త్వరలో మాయమయ్యే అవకాశం లేకపోలేదనీ, ప్రజలకు నచ్చ చెబుతోంది ప్రభుత్వం.

విచిత్రంగా ఈ విష మేఘం సముద్రంనుండి బయలు దేరినదని, మేధావులు చెబుతున్నారనీ, అది ఎలా ఏర్పడిందో పరిశోధించేందుకు, సంక్షోభంనుండి బైట పడగానే విచారణ జరిపించగలమనీ కూడా వాగ్దానం చేసింది ప్రభుత్వం.

ప్రభుత్వం ఈ విధంగా అబద్ధమాడక తప్పలేదు.

నిజం వెల్లడిస్తే—ఎట్టి ఉపయోగం లేకపోగా, ప్రజానీకంలో భారీ ఎత్తున భయాందోళనలు రేగి, అగ్నికి, ఆజ్యంపోసినట్లవుతుందని తెల్సు. ప్రమాదం తప్పగానే పూర్తి నిజం—లేదా అందులో కొంత భాగం—బయట పెట్టాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది.

దానికి బాధ్యులైనవారికి శిక్ష పడుతుంది—బహిరంగంగా కాదు. ఈ రకమైన ప్రమాదాలు మరోసారి ఏర్పడకుండా చర్యలు తీసుకోబడతాయి.

బస్సీన్ పట్టణంనుండి, బొంబాయికి చేసిన తిరుగు ప్రయాణంలో రాణా, ప్రొఫెసర్ అశ్వత్థామ ముందు తన సందేహాలు ఏకరువుపెట్టాడు.

మార్పులు చేయబడ్డ మైక్రోప్లాస్మా, మరాఠా దుర్గంలో పొరపాటున ట్రాప్ అయిందా? లేక తనకు కావాలనే అక్కడ ఆశ్రయం తీసుకుందా?

దానికి—తనంతగా తాను కదిలే శక్తి ఉందా?

దానికి....ఆలోచించి, ఆచరించే శక్తి ఉందా?

ప్రొఫెసర్ అశ్వత్థామ నవ్వాడు, హాస్యం ధ్వనించకుండా....

"జీవమున్న ప్రతి జీవికీ చలనశక్తి ఉంటుంది రాణా! ఒక మొక్కకు కూడా బుద్ధి కుశలత ఉంటుంది. బట్... ఇటీజ్ ఎ మాటర్ ఆఫ్ డిగ్రీ! కాని, ఈ ఆర్గానిజాన్కి ఆలోచించే శక్తి ఉంటుందని చెప్పలేం. బహుశా, జీవించడం కోసం ఒక విధమైన కదలిక శక్తి ఉంటుంది. అంతే....ప్రొద్దు తిరుగుడుపువ్వు సూర్యుడివైపు ఎందుకు తిరుగుతుంది? అలాంటి చలనశక్తి. అంతే! దానికి ఆలోచించే....నో మిస్టర్ రాణా! నీ కెదురైన భయంకరమైన అనుభవం, నిన్ను ఫాంటసీలోకి తీసుకువెళ్తోంది.

"మైక్రోప్లాస్మా, పొగమంచుని కంట్రోల్ చేయలేదు. గాలితాకిడి, ఈ మేఘాన్ని దూరంగా కొట్టుకుపోయేట్లు చేసినపుడు, దానితోపాటుగా చచ్చినట్లు మధ్యలో ట్రాప్ అయిన మైక్రోప్లాస్మా ప్రయాణించవల్సిందే! చుట్టూవున్న ఆ మేఘం—మధ్యలోవున్న మైక్రోప్లాస్మాకు ప్రొటెక్షన్. ఆ మేఘాన్ని అది శాసించలేదు! మైక్రో ప్లాస్మా ఈజ్ ఎ మైండ్ లెస్ ఆర్గానిక్ థింగ్, ఇన్ కాపబుల్ ఆఫ్ యాక్షన్ బై థాట్!"

మిగతా ప్రయాణమంతా, మౌనంలో గడిపారిద్దరూ. పరిస్థితులు చక్కబడగానే, మైక్రోప్లాస్మా శాంపిల్ ని తప్పకుండా తెస్తానని రాణా, హోమ్ సెక్రటరీని కల్సి—ప్రామిస్ చేసిన తర్వాత రీసెర్చి సెంటర్ కి రాణాను అనుసరించాడు ఇన్ స్పెక్టర్ రైనా.

మనసంతా గజిబిజిగా ఉంది రాణాకి, లూసీని గూర్చిన ఆలోచనలో.

దడ-దడలాడే గుండెలతో, మూడవ నంబర్ ఉన్న డోర్ హాండిల్ త్రిప్పాడు రాణా.

అద్దంలో ఫిట్ చేయబడ్డ తలుపు పై భాగంలోంచి, లోపల బెడ్ మీద పేలవమైన ముఖంతో, వెనక్కి వాలి వున్న ఆకారాన్ని చూసాడు రాణా.

ఒక నర్సు ఆమె ప్రక్కగా కూచ్చుని ఉంది—లూసీకి స్పృహ రాగానే జులేఖాని పిల్చేందుకు సిద్ధంగా.

రాణా లోపలికి ప్రవేశించగానే, నర్సు పలకరింపుగా నవ్వింది.

"హూ ఈజ్ షి?" ఆత్రతగా అడిగాడు రాణా.

"గాఢమైన నిద్రలో ఉంది. చాలా వయొలెంట్ గా ప్రవర్తించడం చేత, రేడియోలజీ చికిత్స చేసేముందు శక్తి

వంతమైన మత్తు మందు యిచ్చాం" అన్నది నర్స్.

"ఇక్కడ ఒంటరిగా కొంత సేపు నేను కూర్చోవచ్చా?"

"ఎస్ ఆఫ్ కోర్స్" నర్స్ సీట్లోంచి పైకి లేచింది నవ్వుతూ. "మీరో ఐదు నిముషాలు యిక్కడ ఉండొచ్చు. కానీ ఆమె మేల్కొంటే ఈ బటన్ నొక్కండి. క్షణాల్లో ఈ గదినిండా మనుషులుంటారు. రేడియోలజీ చికిత్సా ఫలితం, తెల్సుకోడాన్కి మేమంతా ఆతృతగా ఉన్నాం."

"కోలుకున్న చిహ్నాలు కనబడడం లేదా?" అన్నాడు బెంగగా.

"ఓహ్. ది సైన్స్ ఆర్ గుడ్. కాని.... ఫ్రాంక్లీ మిస్టర్ రాణా! యిప్పుడే ఏమీ చెప్పలేం. డాక్టర్ జులేఖా, ఈ విషయం మీతో చర్చించి ఉండాలి."

రాణా తల ఊపి, ఆమె ఖాళీచేసిన కుర్చీలో కూల బడ్డాడు. నిస్సత్తువగా....

లూసీ నాడిని ఆఖరోసారి పరీక్ష చేసి ఆమె గది వదిలి పెట్టింది.

లూసీ ముఖంలోకి చూస్తూ చాల సేపు ఉండిపోయాడు రాణా.

తెల్లటి బెడ్ షీట్ క్రిందుగా, లూసీ చేతులు మంచాని కటు, ఇటు బంధించబడి ఉన్నాయని గ్రహించాడు రాణా.

అతని కళ్లల్లో వెచ్చటి కన్నీళ్ళు నిల్చాయి....

బిగ్గరగా ఏడ్చి, ఏడ్చి గుండెను తేలిక పర్చు కోవాలన్న కోరికను బలవంతంగా, గొంతుక వెనుక బిగ పట్టాడు రాణా.

చేయి ముందుకు చాపి, వేళ్ళతో ఆమె చెక్కిళ్ళనీ, పెదిమలనీ, కంఠాన్ని స్పర్శించాడు రాణా.

ఆమెలో చిన్న కదలిక ఏర్పడింది.

ఒక్కక్షణం విల్లులాంటి ఆమె కనుబొమలు ముడుచు కొని, మళ్ళీ మామూలయ్యాయి.

అతను ఆమె పేరుని ఉచ్చరించాడు.

ఆమెను లేపడానికి కాదు. అలా అనాలనిపించి.

ఒకక్షణం ఆమె కనురెప్పలు అల్లల్లాడాయి.

తర్వాత, ఆమె లేడికళ్ళు తెరుచుకున్నాయి....

ఆమె కళ్ళు, అతని కళ్ళవైపు చూసాయి.

ఆమె చూపుల్లో ఏ అర్థము ప్రస్ఫుటం కాలేదు.

గుండెలు గుబ-గుబలాడాయ్ రాణాకి.

మెదడు మొద్దుబారుతోంది అతనికి.

లూసీ తనను గుర్తించలేదా???

చివరి ఆశగా, జులేఖా శాయశక్తులా కష్టపడి చేసిన ప్రయత్నానికి ఫలితం లేదా???

అప్పుడే—లూసీ, రాణా కళ్ళల్లోకి చూసి చిన్నగా నవ్వింది.

"ఐ లవ్ యూ రాణా! ఫరెవర్!" అందామె.

అంతే!

అంతే!

మళ్ళీ వెనక్కి ఒరిగిపోయింది, గాఢమైన నిద్రలోకి.

లూసీ పలికిన మాటలు రాణా చెప్పగానే, జులేఖా సంతోషం పట్టలేక చిన్నపిల్లలా అర్చింది....

కానీ, పూర్తి స్పృహలోకి రాకుండా—ఆమె మెదడు నార్మల్‌గా ఫంక్షన్ చేసేదీ, లేనిదీ, తెలియదని—

ఆమెకు తెల్సు.

అలిసి, సొలసి వున్న రాణాను ఓ రెండు గంటలపాటు నిద్రపొమ్మని బ్రతిమాలి, శాసించి, అతన్ని ఓ గదిలో పడుకోబెట్టింది.

తర్వాత—లూసీ చార్ట్ స్టడీ చేయడాన్కి ఆమె బైటికి వెళ్ళిపోయింది.

మూడుగంటల తర్వాత యిన్‌స్పెక్టర్ రైనా—కుదిపేసాడు రాణాని.

"గుడ్ న్యూస్ యార్! షి ఈజ్ ఫైన్" చెప్పాడు రైనా. ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చున్నాడు రాణా.

సంతృప్తిగా, నవ్వుతూ ముఖం రుద్దుకున్నాడు.

"గడ్డం పెరిగిపోయింది" అన్నాడు గొణుక్కుంటూ.

"ఆమె ఏమీ అనుకోదు."

"విషమేఘం గురించి మరేమన్నా విషయాలు తెల్సాయా?" హేంగర్ కి తగిలించిన చొక్కా అందుకొని గబ-గబా తొడుక్కుంటూ అన్నాడు రాణా.

"బోలెడన్ని. ముందు నీ మొహబ్బత్ ని కల్సుకొని రా. తర్వాత చెప్తాను."

రాణా పెద్ద పెద్ద అంగలతో, అబ్జర్వేషన్ రూమ్ నెంబర్ త్రీకి చేరుకున్నప్పుడు, లూసీ బెడ్ మీద కూర్చొని జులేఖాతో మాట్లాడుతోంది.

గదిలోకి దూసుకు వస్తున్న రాణాని చూడగానే ఆమె కళ్ళు మెరిశాయ్.... పెదవులు విచ్చుకున్నాయ్....

మరుక్షణం వారిద్దరూ ఆవేశంగా, ఒకరికొకరు పెనవేసుకుపోయారు....!

మహారాణా ఆమె నుదుటినీ, పెదిమల్నీ, చెంపల్నీ, కంఠాన్ని ముద్దుల్లో ముంచెత్తుతున్నాడు....

డాక్టర్ జులేఖా, ఇన్‌స్పెక్టర్ రైనా, వేపు చూసి నవ్వింది.

ఇద్దరూ భుజాలెగరేసుకుని, న్యాయయుద్ధంగా బైటికి నిష్క్రమించారు.

"యు ఆర్ ఆల్‌రైట్ మై ఏంజెల్!" నవ్వుతూ అన్నాడు రాణా, ఆమె స్తనాల మధ్యగా ముద్దు పెట్టుకుంటూ.

"హ్మ్...." తల ఊపిందామె, రాణా జుట్టు సవరిస్తూ.

"నీ...." రాణా తటాపటాయించాడు, తల పైకెత్తి చూస్తూ "నీకేమైనా గుర్తున్నాయా?"

"కొన్ని విషయాలు రాణా!....అస్పష్టంగా...." ఆమె ముఖం గంభీరంగా మారిపోయింది. ఆమె సూటిగా అతని కళ్ళల్లోకి చూడలేకపోతోంది.

"....నిన్ను .... చంపడానికి ప్రయత్నించడం గుర్తుంది."

రాణా, ఆమె నడుం చుట్టూ చేయివేసి దగ్గరగా లాక్కున్నాడు_మౌనంగా.

"అంతా అస్పష్టంగా ఉంది రాణా! రకరకాల ఆకారాలు, ప్రతిబింబాలు మస్తిష్కంలో కదలాడుతున్నాయి ...అన్నీ కల్సిపోయి గజిబిజిగా...." ఆమె అతని వీపుచుట్టూ చేతులతో పెనవేసుకుపోతూ ముఖాన్ని అతని ఛాతీమీద అన్చింది.

"ఫాదర్ ...." ఆమె కంఠం పూడ్చుకుపోయింది.

"లూసీ!" ఏదో చెప్పబోయాడు రాణా.

"ఆయన చచ్చిపోయాడు. అవునా?"

రాణా అప్రతిభుడయ్యాడు.

లూసీకి జ్ఞాపకముందా అది? (ఇంకా వుంది)